

Молодь з Чернівецької області привезла ув'язненим голубці

Віталій Стрієнко. Молодий пастор, який два роки назад закінчив навчання в Бучі. Зараз він служить в Чернівецькій області. За його допомогою молодь з сіл Бояни та Магала змогла послужити ув'язненим.

Дружина пастора Христина згадує:

«Нам дуже сподобалася ця ідея, оскільки ще ніхто з нас не бував в таких місцях.

Молодь приготувала подарунки, а жінки з громади – голубці, які випікалися в печі в глиняних глечиках.

З самого ранку ми вирушили в дорогу. З нами був й пастор Василь Кривенчук, який організував цю подорож. В дорозі нам було весело, змогли познайомитись з пастором.

Але коли ми прибули на місце, настрої трішки змінилися. Всі, особливо дівчата, почали переживати, оскільки для нас це було щось нове.

Нас зустрів Тарас Богданович, начальник сектору СВПР Чортківської установи виконання покарань №26. Позитивний чоловік, який був дуже радий нас бачити! Він постійно жартував з нами, що допомогло нам трішки розслабитися!

Як тільки нас привели в кімнату для зустрічей, привели й ув'язнених. Їх було приблизно 20 чоловіків.

Тарас Богданович представив нас як Церкву Адвентистів сьомого дня, завдяки якій у в'язниці покращуються умови.

Пізніше ми дізналися, що адвентисти придбали бойлер, спонсорували створення кімнати матері та дитини, неповнолітнім, довічно засудженим.

Після такого гарного представлення ми почали програму. За словами дівчат, страх перед ув'язненими зник. Ми впевненні, що це зробив Господь!

Молодь співала, розказувала вірші. Один з наших хлопців виконав музичний номер на скрипці. Потім пастор Віталій проповідував. Ми спостерігали за обличчями ув'язнених і бачили, як багато з них прислухалися до кожного слова надії!

Потім проповідував пастор Василь Кривенчук. Ув'язненим не потрібні були наші доктрини чи розбір історії. Вони слухали про живого Христа, який прощає будь-який гріх і кидає його у морську глибину! Про надію на вічне життя, про свободу в Ісусі!

Після цього ми спілкувались з ними, розповідали про особисті досвіди.

Чоловіки були дуже задоволені приготовленими голубцями. Подарили подарунки, зробили спільне фото. На прощання ув'язненні поділилися: «Найбільше вразило те, що ви ставилися до нас як до людей, а не як до останніх грішників!». Просили, щоб частіше приїжджали.

Ми повернулися дуже натхненними. Було шкода тих людей. Хочемо поїхати до них знову!

В останній день Бог запитає нас, чи ми відвідували тих, хто у в'язниці, годували голодних, відвідували хворих, одягали голих? Що кожен з нас відповідь Христу?

Якщо у вас з'явилось бажання послужити ув'язненим коштами – звертайтеся до Василя Кривенчука.

Джерело – adventist.cv.ua